

Informatie

JAARGANG 8, NR. 24

WINTER 2023

Beste lezer,

Aan het einde van het jaar kijken we terug wat er in het afgelopen jaar gepasseerd is en kijken we naar wat het nieuwe jaar ons zal brengen. De situatie op het wereldtoneel zal menigeen zorgen baren. Maar ook dichterbij huis hebben we moeite ervaren. We moesten tot ons verdriet maar liefst vijf keer een medebroeder begraven. Dit heeft een enorme impact op ons als gemeenschap. De lege plaatsen zijn steeds beter zichtbaar en voelbaar. Kijkend naar de toekomst zal ook dit gegeven een steeds nadrukkelijker rol gaan spelen. Het is dan de kunst om ondanks alles hoopvol verder te gaan. Kerstmis is bij uitstek het feest van hoop voor de toekomst. Een feest van vrede, licht en liefde, zichtbaar gemaakt in de geboorte van een onschuldig kind.

*We wensen u van harte een zalig kerstfeest
en een gezond en hoopvol 2024!*

IN DIT NUMMER O.A.:

Voorwoord 1

Ondertussen in 2

In gesprek met
br. Ton Houdé 3

In
herinnering..... 4

Interview met
br. Martien Dol 5

Agenda 2024 6

Colofon

Zij zochten met drie
uit naam van miljoenen
je was nog heel klein
vonkje van God.

je gloeide op
tot lichtend vuur
van liefde en warmte
gloed van God.

er is geprobeerd
je licht te doven
op een kruis.
Gods licht gaat nimmer uit.

weer zijn er drie
die je geloven
tot in je allerlaatste
uur
en met Gods geest
worden zij zuurstof
voor een nieuw
oplaaiend vuur.

Tekst en sculptuur zijn van br. Amator

Ondertussen in Depoorter...

Huisoverste br. Jan van der Steen
br.janvandersteen@brsglorieux.nl
06 29 32 21 61

Coördinatoren Jolanda en Sascha
coordinator@brsglorieux.nl
Jolanda: 06 33 73 40 37
Sascha: 06 16 29 15 54

Jubilarissendag

Vrijdag 8 september vierden de jubilarissen gezamenlijk feest met alle medebroeders, personeelsleden en vrijwilligers. De jubilerende broeders zijn Bas Warmerdam (65), Harrie Verweijen (65), Wim van den Boom (65) en Ton Houdé (60). Broeder Harrie van Schaijk mocht zijn 65-jarig jubileum dit jaar niet meer meemaken. U heeft van alle jubilarissen dit jaar een gesprek kunnen lezen in deze of voorgaande uitgaven van Informatie.

We mogen terugkijken op een gezellige dag. De jubilarissen werden in het zonnetje gezet en bedankt voor alles wat zij als broeder voor de Congregatie betekend hebben.

Vlrn: brs Ton, Bas en Wim

Koffie met de zusters

Het uitgangspunt voor het wonen op het Glorieuxpark was en blijft het religieus leven. We vinden het belangrijk om hieraan vorm te geven, zeker nu de religieuzen op het Glorieuxpark een steeds kleinere minderheid vormen. De broeders en de zusters hebben onderling een goed contact en willen dit graag in stand houden.

Daarom zijn er gezamenlijke vieringen in de kapel en is er de mogelijkheid om deel te nemen aan wederzijdse bezinningsbijeenkomsten. Ook staat er jaarlijks een gezamenlijk uitje op het programma. Sinds enige tijd komen de zusters en broeders maandelijks bij elkaar op de koffie. Een gezellige en informele bijeenkomst die erg gewaardeerd wordt.

In gesprek met....

Br. Ton, u bent algemeen overste van de congregatie van de broeders van OLV van Lourdes en afgelopen augustus 60 jaar geleden geprofest.

Hoe hebt u indertijd de broeders leren kennen?

Dat was via de school. Ik heb op 5 verschillende lagere scholen gezeten – 3 katholieke en 2 openbare – en ben vaak verhuisd. Mijn moeder is gestorven in Den Haag toen ik 2 jaar was. Later is mijn vader hertrouwd en moesten we vanwege de woningnood verhuizen naar Zeeland en 4 jaar later, na de watersnood, naar Alblasserdam. De hoofdonderwijzer in Alblasserdam had de kweekschool gedaan in Dongen bij de broeders. Daardoor mochten we een weekje logeren met de school op Mariaoord in Vught, destijds het juvenaat van de broeders. We werden daar door br. Roland en br. Adrianus heel hartelijk ontvangen. Dat was het 1^e contact met de broeders. br. Fidelis kwam op school om te rekruteren. Ook hoorden we op de radio het “jeugd centrale koor” van br. Laetantius. De sfeer bij de broeders voelde heel prettig aan en ik ging op mijn 13^e naar het eerder genoemde juvenaat in Vught. Er werd daar goed gekeken naar wat je kwaliteiten waren. Ik werd na enige tijd voorzitter van de missieclub en leerde vergaderingen te leiden en speeches te houden. Dat ging spelerwijs.

Na het noviciaat en de kweekschool ging ik les geven op de lagere school in Valkenswaard. Het eerste

jaar was pittig. Na 4 jaar verhuisde ik naar het convent in Oisterwijk en ging Nederlands studeren in Tilburg. Na de studie gaf ik Nederlands op de MTS in Tilburg en werd er adjunct directeur.

Het was een bewogen tijd in de congregatie, veel veranderingen en uittredingen. Zingeving viel op veel plaatsen weg. In 1969 was er een vernieuwingskapittel. Ik mocht er aan meewerken als notulant en later als verslaggever naar de gemeenschappen. Vanaf 1975 ben ik bij alle algemeen kapittels betrokken geweest.

Daarvoor (na het tweede Vaticaans concilie) maakte ik deel uit van een groepje broeders dat nadacht over de toekomst van de congregatie en over onze eigen toekomst. Ik ben heel blij geweest met de gemeenschappen in Valkenswaard en Oisterwijk waar ik ben begonnen en waar een goede sfeer was; ik voelde me er thuis.

In 1984 ging ik naar Spanje en werd directeur van het centrum Cosamai, een centrum voor kinderen met leerproblemen, later van een nieuw centrum: Las Cinco Llagas, een centrum voor zwaar lichamelijk gehandicapten. Beide centra lagen in Astorga. In Spanje hebben we met meerdere broeders heel zinvol werk mogen doen voor gehandicapten, drugsverslaafden en vluchtelingen. De centra bestaan alle twee nog evenals het centrum in La Bañeza voor dubbel gehandicapten. De centra worden gerund door Spanjaarden. In Las Cinco Llagas werkt nog één Spaanse broe-

der, Blas.

In 2000 werd ik door de algemeen overste gevraagd om naar Brazilië te gaan. Mij werd gevraagd de pas geproteste broeders te begeleiden en te komen tot één of meer congregationele projecten. Er waren veel problemen in de arme wijken: weinig cultuur en schoolkennis, armoede, werkeloosheid, geweld en drugs. Door drie pas geproteste broeders en mijzelf werd een sociaal centrum opgezet in de periferie van de stad Betim. Allerlei activiteiten werden er aangeboden, computer-, kook- en naaicursussen, alfabetiseren van volwassenen, sportactiviteiten, feesten, psychologische begeleiding. Ik ben 16 jaar in Brazilië geweest. De laatste zes jaar was ik ook lid van het algemeen bestuur. In 2016 werd ik gekozen tot algemeen overste en ging ik naar België, Oostakker, waar ik met plezier woon.

Wat maakt voor u het leven de moeite waard?

Het broeder zijn met de ander, interesse hebben in mensen, religieuze verdieping. Functies hebben is geen probleem als je het aan kunt, maar functies zijn niet zaligmakend. Maar zolang ik het kan doe ik het graag. Overigens zijn andere taken even belangrijk. Iedereen heeft een eigen taak en vult elkaar aan.

Het gaat erom de congregatie bij elkaar te houden vanuit een gerichtheid op het evangelie.

Het zoeken naar verdieping en naar zingeving blijft. Dat is een opgave voor het leven.

**Broeder
Ton Houdé**
80 jaar

“Het zoeken naar verdieping en naar zingeving blijft. Dat is een opgave voor het leven.”

In herinnering

Op 26 augustus 2023 overleed op 84-jarige leeftijd onze medebroeder

Frans Pikkemaat

Broeder Frans begon na zijn noviciaat in het psychiatrisch centrum St. Willibrord in Heiloo aan zijn professionele vorming. Na het behalen van zijn diploma ziekenverpleging B en A werd hij verpleger op verschillende plaatsen. In december 1975 vertrok broeder Frans naar Astorga, Spanje. Enkele maanden later nam hij met vier medebroeders intrek in het oude ziekenhuis in Léon om te starten met zorg voor kinderen met een lichamelijke en verstandelijke beperking. Weer later kreeg hij een nieuwe opdracht in Astorga, in een centrum voor jongens en meisjes met een verstandelijke beperking. Hij zette zich met onvoorwaardelijke inzet in, en niet alleen op het werk maar ook allerlei activiteiten daar buiten. Maar ook aan de geweldige tijd in Spanje kwam een einde; na 29 jaar vertrok broeder Frans weer naar Nederland. Ook hier zette hij zich weer onvermoeibaar in voor de gemeenschap. Hij was een grote steun in de roerige tijd van afbouw in Dongen en het opheffen van het kloosterverzorgingshuis. Ook in Eindhoven bleef hij even ijverig en behulpzaam.

Helaas nam zijn geheugen de laatste tijd dusdanig af dat hij ons verloor en wij hem niet meer konden bereiken. Op vrijdag 1 september werd hij begraven op het broederkerkhof in Dongen.

We herinneren broeder Frans als een geweldige broeder, onvermoeibaar, zorgend en dienstbaar voor iedereen in zijn omgeving.

Op 6 december 2023 overleed onze medebroeder

Wim van den Boom

Hij mocht 83 jaar worden en was 65 jaar een trouw lid van de congregatie. Broeder Wim was een bezielde onderwijzer. Hij heeft ettelijke jaren dit beroep uitgeoefend. Eind jaren '70 ging hij een nieuw avontuur aan: In Vessem werd een nieuwe gemeenschap opgericht met een hernieuwde visie op het kloosterleven. Ongetwijfeld heeft de deelname aan de franciscaanse beweging met voettochten en bezinningsweekenden en de ontmoeting met zuster Charlotte veel van Wims' leven bepaald. Ruim 50 jaar participeerden zij samen in de activiteiten bij het koor, het leerhuis, de franciscaanse voettochten, bijbelcursussen enz. De ontwikkelingen binnen en buiten de Congregatie waren voor broeder Wim de aanleiding om opnieuw voor een drastische verandering te kiezen. Hij besloot om voortaan buiten de gemeenschap te wonen. Vanaf toen bleef broeder Wim voornamelijk actief op gebied van geloofsverdieping, religieuze vormgeving en assistentie binnen de parochie van Veldhoven. De stappen die Wim zette waren absoluut overwogen. De basis van Wims' bewogenheid en inzet was gedurende zijn hele leven de leidraad van de Congregatie en haar Stichter Stefaan Modest Glorieux; opkomen voor mensen in nood en een bijdrage leveren tot gerechtigheid. Zoals in alles vastberaden, weloverwogen en bewust van de keuzen, ging broeder Wim richting zijn voltooiing, gebukt soms onder de beperkingen die zijn ziekte met zich brachten en hoopvol naar de toekomst die nu in vervulling is gegaan.

Wij danken je Wim, voor vriendschap, je meelevens en inzet voor degenen die het hard nodig hadden!

Uit het leven van...

**Broeder
Martien Dol**
85 jaar

*“Met Gods
zegen hoop ik
nog enkele jaren
voor mijn
omgeving van
betekenis te
kunnen zijn”*

OMZIEN naar . . .

60 Jaar Broeder zijn, Wat een leven! ! ! Als 22-jarige een week voor Kerstmis in te treden bij de Broeders van O.L. Vrouw van Lourdes. Niet bepaald de beste tijd van het jaar, als je vrienden met de Kerst gaan dansen en feesten op weg naar het Nieuwe Jaar. Ook al zei mijn oudere broer: “Neem geen bijbel, maar een meisje in je armen”, waren mijn gevoelens en gedachten in de richting van wat kunnen betekenen voor anderen, niet het traditionele of meer gebruikelijke “huisje, boompje, en beestje”.

Een Roeping waar ik in geloofde, en mij daarin tot nu toe gelukkig voel. Een mooie tijd en ervaring in het Noviciaat met ups en downs. Na mijn eerste Professie op 19 maart 1963 de “opdracht” naar Vught te verhuizen. Als typograaf al geronseld door Broeder Eulogus voor zijn drukkerij “Maria-oord”. Na een half jaar wonen in het kasteel “De Roucouleur”, voelde ik me meer een werknemer zonder salaris, niet dat wat ik mij als nog jonge Broeder had voorgesteld. Dat betekende een verhuizing naar Heiloo, voor een driejarige opleiding voor verpleegkundige.

In het Scholastikaat, onder leiding van Br. Piet Stevens, een prachtige en gezellige tijd. Na het tweede jaar van de opleiding werd mij gevraagd beschikbaar te willen zijn voor de opzet van een kleine drukkerijschool bij het weeshuis “Desa Putera” in Indonesië. Dat betekende, naast mijn derde-jaar opleiding, activiteit op de werktherapie, en een schriftelijke cursus algemene grafische kennis.

In januari 1967, na het behalen van mijn B-diploma, een verhuizing naar “Maria-oord” te Vught, met de opdracht het

inpakken van alle materialen en machines voor verzending naar Indonesië. Op 3 juli 1967 was het zo ver. Ik vertrok naar Indonesië met een Raptim Charter DC 7 vliegtuig, 27 uur vliegen via Rome, Karachi, Bangkok, naar Jakarta. Na aankomst op “Desa Putera”, samen met Br. Basilides en Br. Corsini, gestart met de verdere opbouw van een drukkerij en grafische school op basisniveau en later MBO onderwijs, en nog later een Grafisch Trainings Centrum. Daarnaast waren er diverse sociale activiteiten.

Na acht jaar ging mijn hart nog steeds uit naar de verzorging van mensen, zwakzinnigen, gehandicapten en/of geriatricie. Gelukkig heb ik de gelegenheid gekregen om afstand te nemen van de grafische wereld en Br. Leo bij te staan als verpleegkundige op de polikliniek voor TBC patiënten in Bogor.

Het is voor mij onmogelijk om alles te omschrijven over de verdere ontwikkelingen op “Desa Putera”, omdat deze schets over mijn leven dan te lang wordt. Genoeg verteld, dat na 35 jaar werkzaamheid in “Desa Putera”, en nadat ik de leeftijd van 65 jaar bereikt had, ik het de tijd vond om het een en ander over te dragen aan mijn Indonesische medebroeders.

Nu, al twintig jaar wonende in een mooie en koele omgeving, genietend van lectuur met mooie spirituele inhoud, en over ruim tijd beschikkende voor bezinning, ben ik zeer dankbaar voor al het goede wat ik heb mogen ervaren.

Met Gods zegen hoop ik nog enkele jaren voor mijn omgeving van betekenis te kunnen zijn, en daardoor een teken en uitstraling te zijn van Zijn Liefde.

Broeder Martien

**District Nederland
van de Broeders van
O.L. Vrouw van Lourdes**

Glorieuxlaan 4
5613 LN EINDHOVEN
Telefoon: (040) 23 19 061
E-mail: secretariaat@brsglorieux.nl
Bank: NL 06 RABO 0111 9440 58
t.n.v. Broeders OLV van Lourdes
KvK 74 84 61 24
Website: www.broeders-olv-lourdes.org

*Informatie is het nieuws-
blad van de District Ne-
derland van de Broeders*

*van Onze Lieve Vrouw van Lour-
des. We houden u graag op de
hoogte van de ontwikkelingen bin-
nen de congregatie of zaken die
daarmee gelieerd zijn. Mocht u
geen prijs meer stellen op toezen-
ding, dan kunt u een mail sturen
naar het secretariaat.*

Agenda 2024

De jaarlijkse *familiedag voor familieleden van overleden broeders* staat in 2024 gepland op donderdag 16 mei. U ontvangt hiervoor te zijner tijd een persoonlijke uitnodiging. Mocht u geen uitnodiging ontvangen terwijl u hier wel prijs op stelt, dan kunt u contact opnemen met de huisoverste of een van de coördinatoren.

Op 1 en 2 november 2024 kunt u gewoontegetrouw het broederkerkhof in Dongen zonder afspraak bezoeken. De poort bij de ingang Beneluxlaan is tussen 10 en 16 uur geopend op deze dagen. Wilt u buiten deze dagen het kerkhof bezoeken, dan kunt u contact opnemen met dhr. Leo Hamelinck (06 - 27 88 16 49). Hij kan op verzoek de poort voor u openen. We vragen u dit ruimschoots van te voren te melden en niet pas op de dag van het bezoek.

Jubilea in 2024

In 2024 hopen de volgende broeders hun kloosterjubileum te vieren:

Op 15 augustus:	Br. Theo Bekkers	60 jaar
	Br. John Maas	70 jaar
Op 8 december:	Br. Theo van den Boer	60 jaar
	Br. Nico Jacobs	70 jaar

Op donderdag 5 september vieren de broeders dit gezamenlijk in Depoorter.

U kunt hen een felicitatie sturen naar Glorieuxlaan 4,
5613 LN EINDHOVEN

